1971 ஜுலை 27]

இணைப்பு 3.

[35-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க]

கோரிக்கை எண் 9- .

தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு

இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம்.

இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (நிர்வாகத்) துறையின்கீழ் 10,040 அற நிலையங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன. அவற்றின் வருவாய் ரூ. 5,51,65,419 என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த அறநிலையங்களில் 156 மடங்களும் 9,052 கோயில்களும், 832 குறிப்பிட்ட அறக்கட்டளைகளும் அடங்கியுள்ளன. இவற்றின் நிர்வாகம் பகுதிக் குழுமுறை எடுக்கப்பட்டபோது, 1968-ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டத்தினல் திருத்தப்பட்ட 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தினலும் முறைப்படுத்தப்பட்டது. இத்துறையை நடத்தி வருவதற்கான வருவாய் மேற்படி சட்டத்தின் 92-வது பிரிவின்கீழ் கொடுக்கத்தக்க நன்கொடைகளிலிருந்தும், தனிக்கைக் கட்டணங்களிலிருந்தும் கிடைக்கின்றது. இப்பிரிவின்படி ரூ. 200-க்குக் குறையாத வருவாய் உள்ள ஒவ்வொரு அற நிலையமும் குறிப்பிட்ட தொகை ஒன்றை இத்துறைக்குச் செலுத்த வேண்டும். 561 கோயில்கள் ரூ. 10,000-க்கு மேற்பட்ட வருவாயுள்ளவையாகும். 4,583 கோயில்களுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 10,000 வரை வருவாய் கிடைக்கின்றது. ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் குறைவாக வருவாய் உள்ள கோயில்கள் 4,896 உள்ளன. ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் கோயில் துறை வருவாய் சுமார் ரூ. 49 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. கோயில்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கவும், கோயில்களின் நிதி தவருகப் பயன்படுத்தப் படுவதைத் தடுக்கவும் வேண்டி கோயில்களின் நிர்வாகம் இந்து சமய அறக்கட்டளை (நிர்வாகத்) துறையின் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது.

2. இணைக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும் மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதிகளிலும் உள்ள கோயில்கள், அற நிலையங்கள்.—1961-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளுக்கு முன்பு, புதுக்கோட்டையிலுள்ள புதுக்கோட்டை தேவஸ்தானத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவு நேரடியாக அரசு நிதியிலிருந்து சரிக்கட்டப்பட்டது. 1961-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் நாள் அன்றும் அது முதற்கொண்டும் கோயில்களைப் பேணிவரும் பொருட்டு தொடர் மானியமாக ரூ. 4 லட்சம் அல்லது கோயில் களுக்கு ஆண்டுதோறும் ஏற்படும் நிகர செலவு, இவற்றில் எது குறைவாக உள்ளதோ அத்தொகைக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியதன் மூலம் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலுள்ள கோயில்களைப் பேணி வருவதற்கான நேரடிப் பொறுப்புகள் அனைத்தினின்றும் அரசு தன்னை விடுவித்துக் கொண்டது.

மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதியில் உள்ள இணைக்கப்பட்ட, இணைக்கப்படாத தேவஸ்தானங்கள் அவற்றின் சொத்துக்கள், நிதிகள் ஆகியவற்றின் நிர்வாகம், மேற்பார்வை, கட்டுப்பாடு அனைத்திற்கும் கன்னியாகுமரி தேவாஸ்வ வாரியம் பொறுப்பு வகிக்கிறது. மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதியில் உள்ள, இணைக்கப் பட்ட, இணைக்கப்படாத தேவாஸ்வம் குறித்த தனி நிர்வாகத்திற்கு வகை செய்யும் பொருட்டு தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு 30-வது சட்டம் அதாவது தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு (மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதி) இணைக்கப்பட்ட, இணைக்கப்படாத தேவாஸ்வம் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப்

128-169—12

பகுதியில் உள்ள அறநிலையங்கள், அறக்கட்டளைகள் உட்பட இந்து பொது அற நிலையங்கள் கட்டளைகள் அனைத்திற்கும் தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டம் பொருந்துகிறது. தேவாஸ்வ வாரியத்தில் ஒரு தலைவரும், வேறு இரு உறுப்பினர்களும் இருப்பர். இவ்விருவரில் ஒருவர் திருவாங்கூர் மாநில முன்னாள் ஆட்சியாளரால் நியமனம் செய்யப்பட்டு வருகிறார். தலைவரும் மற்றுமொரு உறுப்பினரும் தமிழ் நாடு அரசினால் நியமிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். தேவஸ்வங்களைப் பேணி வருதல் முதலிய வற்றிற்காக தமிழ் நாடு அரசிடமிருந்து ஆண்டுதோறும் ரூ. 13,68,000 மானியமாக தேவாஸ்வ வாரியம் பெறுகிறது.

3. **இந்துக்களல்லாதவரைக் கோயில்களுக்குள் அனுமதித்தல்.**—எச் சமயத்தை சார்ந்தவரும் கோயிலுக்குள் நுழைவதை அனுமதிக்கும் நோக்கத்துடன், தமிழ் நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு ஆலய நுழைவு அனுமதிச சட்டத்தின் கீழ் வகுக்கப்பட்ட விதிகளை அரசு 1970 ஜனவரியில் திருத்தி யுள்ளது. இந்துக் கோயில்களுக்குள் இந்துக்களல்லாதார் நுழைவதற்கு இயலும் வகையில் அரசு பிறப்பித்த ஆணைகளைத் தள்ளி விடும் பொருட்டு, 1970 செப்டம்பரில் ரிட் மனு ஒன்று சென்னை, உயர்நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. ரிட் மனு முடிவு செய்யப்படும் வரை, அரசு ஆணை செயல் படுவதற்கு உயர்நீதி மன்றம் இடைக்காலத் தடை விதித்துள்ளது. ரிட் மனு விசாரணையில் உள்ளது.

4. **அர்ச்சகர் பயிற்சி நிலையங்கள்.**—இந்து சமுதாயத்தில் பாரம்பரை அர்ச்சகர் முறை இருந்து வருவதை நீக்கவும் அதற்கு மாறாக தேவையான கல்வித் தகுதிகளைக் கொண்டுள்ளவர்கள் அடங்கிய சமய அமைப்பை ஏற்படுத்த அரசுவிரும்பியது. தீண்டாமை, அரிசனங்கள், பொருளாதார கல்வி வளர்ச்சி குறித்த குழுவின் பரிவுரைகளின் அடிப்படையில் அரசு இவ்வாறு செய்ய எண்ணியது. ஏற்பளிக்கப்பட்ட நிலையங்களில் இவர்கள் அர்ச்சகர்களாகப் பயிற்சி பெறலாமென்றும் இதனால் சாதி வேறுபாடின்றி இந்துக்கள் அனைவரும் அர்ச்சகர்களாக வழிகோலும் என்றும் அரசு விரும்பியது. அதன்படி, தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 22/1959) தமிழ் நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்தச்) சட்டத்தினால் (தமிழ்நாடு சட்டம் 2/1971) திருத்தப்பட்டது. இச் சட்டத்தின் செல்திறனை எதிர்த்து இரு மடாதிபதிகளும், திருவல்லிக் கேணி, திருத்தணி அர்ச்சகர்களும் நான்கு ரிட் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்துள்ளதோடு ஒருதலையாக தடை ஆணையையும் பெற்றுள்ளனர். இது உச்ச நீதிமன்றத்தில் தற்போது விசாரணையில் உள்ளது. எனவே, அர்ச்சகர்கள் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றைத் துவக்கும் செயற்குறிப்பு இன்னும் செயல்வடிவம் கொடுக்கப்படவில்லை.

5. **கோயில்களில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்யும் முறையைக் கொண்டு வருதல்.**—தமிழ் மொழியில் அர்ச்சனைகள் செய்யும் திட்டம் இதுவரை 112 கோயில்களில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. சுமார் 1971-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 15-ஆம் நாளுக்குள் எல்லா ஆலயங்களிலும் தமிழில் திருமுறை அர்ச்சனை துவக்கப்படவேண்டுமென்று இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை ஆணையாளர் அறிவுரை வழங்கியுள்ளார். வழிபடுபவர்கள் அவர்களது விருப்பம் போல் தமிழிலேயோ அல்லது வடமொழியிலேயோ அர்ச்சனைகள் செய்து கொள்ளலாம்.

1971 ஜூலை 27]

6. **யாத்திரிகர்களும் வழிபடுபவர்களுக்கும் வசதிகள்.**—யாத்திரிகர், வழிபடுபவர்களின் பயனுக்காக ஓய்வு விடுதிகளையும் யாத்திரிகர்கள் குடியிருப்புகளையும் கட்டும் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் ஒன்று உள்ளது. இது குறித்துச் சீரான முன்னேற்றம் எய்தப்பட்டுள்ளதை பின்வரும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம் :—

ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட மதிப்பீடு.

யாத்திரிகர்கள் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்—

	ரூபாய்.
1969	1,10,700

ஓய்வு விடுதிகளைக் கட்டுதல்—

1967	8,95,400
1968	2,73,200
1969	6,34,000
1970	10,60,000

திருச்செந்தூரில் ரூ. 6 லட்சம் செலவில் 96 அறைகளைக் கொண்ட புதிய கட்டிடம் ஒன்று கட்டத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

7. **திருமண மண்டபங்கள் கட்டுதல்.**—திருமணம் முதலியவற்றிற்காக திருமண மண்டபங்களைப் பொது மக்கள் குறைவான வீதத்தில் வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வசதி செய்யும் பொருட்டு அதிக அளவில் திருமண மண்டபங்களைக் கட்டும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த மண்டபங்கள் வழிபாட்டுக் கூடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படலாம். இது குறித்து சீரான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் விவரம் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட மதிப்பீடு. ரூபாய்.
1967	82,000
1968	62,000
1969	4,12,000
1970	18,42,700

8. சமய நிறுவனங்களில் வருமானம்.—1377 முதல் 1380 வரையுள்ள விளைச்சல் ஆண்டுகளின்போது சமய நிறுவனங்களின் வருமானம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	ரூபாய்.
விளைச்சல் ஆண்டு 1377	3,98,52,754
,, 1378	4,99,25,142
,, 1379	4,87,51,314
,, 1380	5,51,65,419

9. கோயில் நிலங்கள்.—இம் மாநிலத்தில் கோயில் நிலங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக தேவையான நிர்வாகப் பணியாளர்களுடன் நான்கு சிறப்புத் துணை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி தரத்தில் ஒரு சிறப்பு அதிகாரி ஆகியோரைக் கொண்ட சிறப்புப் பணியாளர்களை நியமிக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. சமய நிறுவனங்களின் பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள, சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான எல்லா இயங்காச் சொத்துகளும், சொத்துகள் பதிவேட்டில் முறையாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றும், கோயில்களின் சுவாதீனத்தில் இல்லாத சொத்துக்களும் கணக்கில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதா என்றும், அந்தச் சொத்துக்களின் வருமானம் முறையாகக் கணக்கு வைக்கப் படுகிறதா என்றும் இந்த சிறப்புப் பணியாளர் தொகுதி கவனிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள், கட்டிடங்கள், மனைகள் சரியான குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றனவா, அவை உரிமை அல்லாதாரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, அதிகாரமளிக்கப்படாத அனுபோகத்தில் அல்லது சுவாதீனத்தில் இருக்கின்றனவா என்பது குறித்து கண்டறிவதற்காக அவை குறித்த விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. இது 1970-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு புது திட்டமாகும். சமய நிறுவனங்களால் பேணி வரப்பட்ட சொத்து பதிவேட்டையொட்டி சுமார் ரூ. 1,90,45,309 மதிப்புள்ள மொத்த வருமானத்தைக் கொடுக்கும் 4,09,356.20 ஏக்கர் நன்செய், புன்செய் நிலங்கள் இருக்கிறதென்று பணியாளர்கள் நிச்சயித்து அறிந்துள்ளனர். நிலங்களிலிருந்து வரும் இந்த வருமானம், தமிழ் நாட்டிலுள்ள சமய நிறுவனங்களால் கிடைக்கும் மொத்த வருமானத்தில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பாகமாகும். மீதியுள்ள வருமானம் கட்டிடங்கள், வீட்டு மனைகளுக்காக வழங்கப்படும் வாடகைகள், உண்டியல் வசூல், பக்தர்களின் காணிக்கைகள் ஆகியவற்றின்மூலம் கிடைக்கிறது. 65,000 ஏக்கர் நிலமுள்ள சுமார் 10,000 நிறுவனங்கள் துறையின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இல்லை என்று தெரிய வந்துள்ளது. இந்த நிறுவனங்களைத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டு வருவதற்காக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இத்துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமாயுள்ளவையும், ஆனால் அவர்களது சுவாதீனத்திலும் அனுபோகத் திலும் காணப்படாதவையுமான சுமார் 10,000 ஏக்கர் நிலங்கள் கண்டறியப் பட்டு கணக்கில் கொண்டுவரப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் நோக்கம் முழுவதும் நாளாவட்டத்தில் எய்தப் பெறும்.

10. கோயில்களைப் பாதுகாத்தலும் புதுப்பித்தலும்.—வருவாயற்ற, நிதி தேவைப்படும் கோயில்களுக்கு மொத்த மானியங்கள் வழங்குவதன் மூலம் அரசால் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய மொத்த மான்யங்கள் வழங்க, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூ. 4 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசு மான்யத்தைத் தவிர, சமய நிறுவனங்கள் தங்கள் உபரி நிதியிலிருந்து மனமுவந்து அளிக்கிற நன்கொடையிலிருந்து அமைக்கப்பட்ட பொதுநல நிதியிலிருந்து, நிதி தேவையான கோயில்களின் பழுதுபார்க்கும், புதுப்பிக்கும், பணிக்காக, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் ஆணையாளர் நிதி வழங்குவார். பொதுநல நிதிக்கு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (நிர்வாகம்) நிதியிலுள்ள உபரித் தொகை எதையும் வழங்குவதற்கு அவசியம் எற்படும் போதெல்லாம், ஒப்புதலளிக்க அரசும் இசைவளித்து வருகிறது.

1971 ஜூலை 27]

11. "யுனெஸ்கோ" உதவி.—இம் மாநிலத்திலுள்ள வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொன்மையான கோயில்கள் சிலவற்றைப் பாதுகாப்பதிலும், புதுப்பிப்பதிலும் "ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, விஞ்ஞான, பண்பாட்டு நிறுவனம்", அக்கறை காட்டி வந்துள்ளது. திருவரங்கத்திலுள்ள அரங்கநாதசுவாமி கோயிலுக்கு இந்நிறுவனம் 12,000 டாலர்களை, இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படாத பொருள்களின் வடிவில் அதாவது, பென்காப்சுலா (ஒரு வகை தெளிக்கும் எண்ணெய்) உட்பட அக்கோயிலின் பண்டைக்காலப் பண்பாடு கெடாத வகையில் சுதை வேலைகளைப் பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படும் பொருட்களை வழங்கியுள்ளது. கிழக்குக் கோபுரம், ஆயிரம்கால் மண்டபத்தில் மேல் அடுக்கு, சேஷகிரிராயர் மண்டபம் ஆகியவற்றைப் பழுதுபார்க்கும் பணிகள் இதுவரை முடிந்துள்ளன.

இராமேஸ்வரத்திலுள்ள ஸ்ரீ ராமநாதசுவாமி கோயில் "யுனெஸ்கோ" நிறுவனத்தின் உதவி பெறுவதற்கான இரண்டாவது கோயிலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. "யுனெஸ்கோ" வல்லுநர் திரு. ஜி. ஆர். எச். ரைட் என்பவர் கோயிலை வந்து பார்வையிட்டு, தனது அறிக்கையைக் கொடுத்துள்ளார். இந்த கோயிலுக்குத் தேவையான பொருட்கள் "யுனெஸ்கோ" நிறுவனத்தால் வழங்கப்படவிருக்கிற பொருட்கள் ஆகியவற்றின் பட்டியலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில யுனெஸ்கோ குழு, காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஸ்ரீ வரதராஜசுவாமி கோயிலையும், சிதம்பரத்திலுள்ள ஸ்ரீ நடராசர் கோயிலையும், மூன்றாவது, நான்காவது கோவில்களாக யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் உதவித் திட்டத்தின்கீழ் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது.

12. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில் கோபுரத் திருப்பணி.—ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ள ஸ்ரீ வடபத்திரசாயி கோயிலின் பெரிய கோபுரத்தை ரூ. 4 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் செப்பனிட்டுப் புதுப்பிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இப்பணி பொதுப் பணித் துறையிடம் பிறர்க்கான பணியாக ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் ஆணையாளரின் பொது நல நிதியிலிருந்து இதற்கென மொத்தம் ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மீதியுள்ள தொகை கோயில் நிதியிலிருந்தும், பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாகவும் திருப்பணிக் குழுவினால் வழங்கப்படும். மேற்கூறிய புதுப்பிக்கும் பணிக்காக தனிப்பணியாளர்களை நியமிக்கவும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

13. பழனி கோயில் திருப்பணி.—யானைப் பாதை, சரவணப் பொய்கை வாயிலுள்ள சுதைப் பணிகள், சரவணப் பொய்கைப் பணிகள், பிற பணிகள் ஆகிய பல பணிகளை கோயில் அதிகாரிகள் நிறைவேற்றி வருகின்றனர். பிரதான கோயிலின் திருப்பணியை மேற்கொள்வது என்பது கோயில் அதிகாரிகளின் பரிசிலனையில் உள்ளது.

14. கோயில்களைப் புதுப்பித்தல், அவற்றை சரியான நிலையில் பேணிவருதல், சமய நிறுவனங்களின் வருமானத்தைப் பெருக்குதல், யாத்திரிகர்களுக்கு வசதிகள் வழங்குதல், சொத்துக்களைச் சரிவர நிர்வகித்தல், இதுவரை சரியாகக் கணக்கில் வைத்து வராத சமய நிறுவனங்களின் இயங்காச் சொத்துக்களின் சுவாதீனத்தை துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டு வருதல், இதுவரை அதன் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவரப்படாதவையும் அதிக வருமானம் உள்ளவையுமான சமய நிறுவனங்களை அதன் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டு

வருதல், எல்லோரும் புரிந்து கொண்டு இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடுவதற்கு வசதியாயிருக்கும் வகையில் தமிழில் திருமுறை அர்ச்சனை முறையைக் கொண்டுவருதல், பொதுமக்கள் நன்மைக்காக ஏராளமான கல்யாண மண்டபங்களைக் கட்டுதல், கல்விப்பணிகளை ஊக்கப்படுத்துதல் ஆகிய முயற்சிகளில் இத்துறை ஈடுபட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, இம் மாநிலத்திலுள்ள சமய நிறுவனங்களின் நிர்வாகம் முழுவதும் இத்துறையால் மேம்படுத்தப் படுகிறது. சமய நிறுவனங்களின் நிர்வாக மேம்பாடு குறித்து நடவடிக்கை களைத் துறை விரைவாகவும் ஒரே சீராகவும் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

இணைப்பு 4.

உணவு மானியக் கோரிக்கை.

உணவுத் தானியங்களில் அரசு நடத்துகின்ற வாணிகம், 1970 ஜனவரியில் அரசு மேற்கொண்ட முக்கியக் கொள்கை மாற்றங்களைத் தொடர்ந்து கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது. ஈடுசெய் விலையில் அரிசிப் பங்கீட்டை அரசு ஏற்று நடத்துவதை சென்னை மாநகரிலும், கோயம்புத்தூரிலும் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, பிற இடங்களில் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்று வதற்குத் தனியார் வாணிகத்தை அனுமதித்திருக்கும் கொள்கை பொதுவாக வெற்றிகரமாகவே செயல்பட்டு வந்துள்ளது. உணவுத் தானியங்கள் போதிய அளவுக்குக் கிடைத்து வந்தன. உணவுத் தானியங்களுக்குப் போதிய கிராக்கி இல்லையென்றோ, விலைகள் மிகவும் குறைவாக உள்ளனவென்றோ உற்பத்தியாளர் குறைப்படவும் காரணம் இல்லை. ஈடுசெய் விலையில் சென்னை, கோவை, ஆகிய நகரங்களில் அரிசிப் பங்கீட்டுத் தேவைகளைச் சரிக்கட்டவும், தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வெளியில் வரும் நெல்லில் 50 சத வீதத்தையும், ஏனைய மாவட்டங்களில் வணிகர்கள் வாங்கும் நெல்லில் 15 சத வீதத்தையும் சேர்த்து முடையிருப்பு (Buffer stocker) கட்டவும் 1970 ஜனவரியில் கொண்டு வரப்பட்ட விதிமுறைக் கொள்முதல் திட்டம் (Levy system) தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1970 செப்டம்பர் திங்கள் 15-ஆம் நாளிலிருந்தும், ஏனைய பகுதிகளில் 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 6-ஆம் நாளிலிருந்தும் கைவிடப்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டில் குறுவைப் பயிருக்கு முன்பு செய்யப்பட்ட கொள்முதல் 1.45 லட்சம் டன்னாகும். 1970-ல் குறுவைப் பருவத்தின்போது, அரசு, தனியார் வாணிகத்திற்கு ஊக்கமளிக்கும் நோக்கத்துடன், விதிமுறைக் கொள்முதலைச் செயல்படுத்தவில்லை. ஆயினும், பெருமழைக்காலங்களில் குறைந்த தேவை காரணமாக விலைகள் சரியக்கூடும் என்பதை எதிர்பார்த்து, தக்க பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக, விலை ஆதரவு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குறுவை விளைச்சலின்போது கொள்முதல் செய்யப்படும் அரிசியில் ஒரு லட்சம் டன் வரை மத்திய தானியத் தொகுப்புக்கு இவ்வரசு அளித்தது. இந்திய உணவுக் கழகம் மத்திய அரசுச் சார்பில் ஏறத்தாழ 40,000 டன்னும், மாநில அரசு சுமார் 8,000 டன்னும் கொள்முதல் செய்தது. இனி வரவிருக்கும் குறுவை அறுவடையின்போதும் இதைப் போன்ற விலை ஆதரவு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அதே நேரத்தில் தனிப்பட்ட வணிகர்களும் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வார்கள். ஈடுசெய் விலையில் உணவுத் தானியப் பங்கீட்டுத் திட்டத்தின் குறைந்த அளவுப்